

REFERÁTUM

Bizonyítékok a Venastat (estin) lizoszomális enzimek szérumszintjének csökkentésére

Írta: KREYSEL, H. W., NISSAN, H. P., ENGHOFFER, E.

Bevezetés

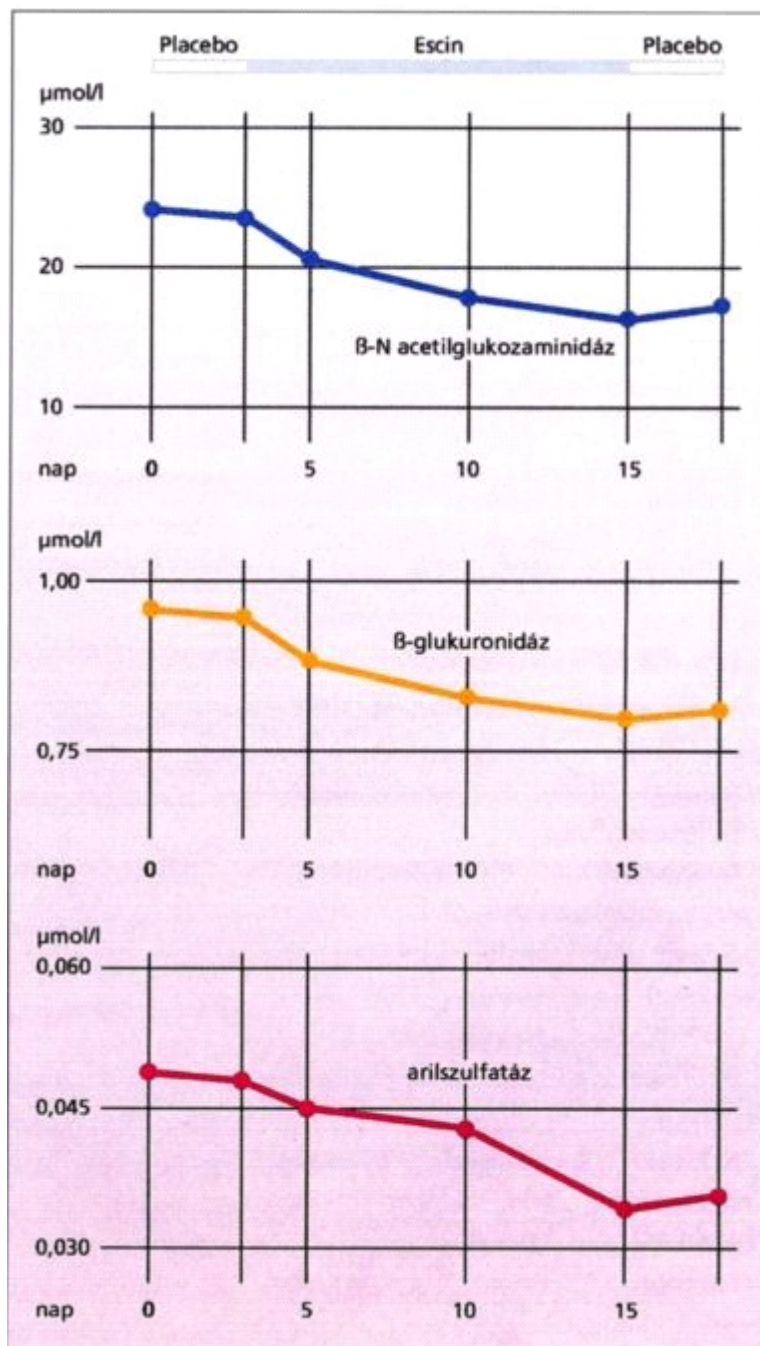
A hajszálérfal átjárhatóságának, permeabilitásának és a hajszálerek törékenységének, fragilitásának közös alaktani, morfológiai alapját a legnagyobb valószínűséggel az ereket bélelő egyrétegű laphámsejtek közötti kötőanyag képezi. Ez az anyag proteoglikán molekulákból áll. A proteoglikánok folyamatosan keletkeznek építőkövekből, nevezetesen a hexózinokból vagy az uronsavból és fehérjékből, majd folyamatosan lebomlanak építőköveikre. Fokozatos lebomlásukat a lizoszomális enzimek katalizálják. Ezek aktivitásának megnövekedése a proteoglikánok normálisnál gyorsabb lebomlásához vezethet, és így az újraképződés nem képes ezzel lépést tartani: tehát bekövetkezik a hajszálérfal teljes proteoglikán tartalmának csökkenése. Következésképpen fokozódik azoknak a fehérjemolekuláknak a kiáramlása, amelyek normális körülmények között megmaradnak a hajszáléren belül, és egyidejűleg lazábbá válhat a szerkezeti elemek közötti kapcsolat is.

Hipotézis

- A proteoglikánok mind a hajszálérfal átjárhatóságának, mind a hajszálerek törékenységének meghatározásában kulcsszerepet játszanak;
- a Venastat egy, az erekre ható gyógyszer, amelyről bebizonyosodott, hogy hatékonyan befolyásolja mind a hajszálérfal átjárhatóságát, mind a hajszálerek törékenységét, lelassíthatja a proteoglikánok kórosan megnövekedett lebomlását, és így helyreállítja a hajszálérfal normális szerkezetét és működését.

A vizsgálat paraméterei

- Placebo kontrollált, vak vizsgálat.
- Résztvevők: 26 önkéntesen jelentkezett, 18 egészséges és 8 visszértágulatban szenvedő személy.
- Diagnózis: láb varicositas.
- Gyógyszer: estin, placebo.
- Adagolás és alkalmazás: 3x50 mg estin per os 12 napig, előtte és utána 3 napos placebo kezelés.
- A vizsgálat célja: a három lizoszomális glikozammoglikáz enzim szérumszintjének összehasonlítása.

Az aktív kezelés során mindhárom vizsgált enzim aktivitása csaknem azonos mértékben csökkent: a (β -N-acetilglukozaminidázé 29,1 %-kal ($p < 0,01$), a (β -glukuronidázé 25,7%-kal ($p < 0,01$), az arilszulfatázé 28,7%-kal ($p < 0,01$), mindegyik a placebo-értékhez viszonyítva.

Eredmények

A visszértágulatban szenvedő betegeknél nagy mértékben megnövekedett az enzimek aktivitása a szérumban, a növekedés mértéke hasonló nagyságrendű a β -glukuronidáz (+70%) és a (β -N-acetilglukozaminidáz (+63,5%) esetében, és ennél is magasabb az arilszulfatáz vonatkozásában (+121,7%).

A β -N-acetilglukozaminidáz a β -glukuronidáz és az arilszulfatáz aktivitásának időbeli változása hasonló volt a Venastat kezelés alatt: a placebóval történt kontroll kezelés

három napja után, már az aktív kezelés első három napja alatt mérhető csökkenés következett be. A kezelés harmadik napjának végén a β -N-acetilglukózaminidáz és a β -glukuronidáz aktivitása kifejezetten csökkent, (13%, $p < 0,01$, illetve 21%, $p < 0,05$), míg az arilszulfatáz szérumszintje valamivel kisebb mértékben csökkent (a placebo-érték 91,8%-ára). Az arilszulfatáz aktivitás viselkedésének enyhe eltérése azzal a ténnyel magyarázható, hogy az enzim szérumszintje - összehasonlítva a másik kettővel - alacsonyabb. Az aktív kezelés során mindhárom vizsgált enzim aktivitása csaknem azonos mértékben csökkent: a β -N-acetilglukózaminidázé 29,1%-kal ($p < 0,01$), a β -glukuronidázé 25,7%-kal ($p < 0,01$), az arilszulfatázé 28,7%-kal ($p < 0,01$), mindegyik a placebo-értékhez viszonyítva. Ez azt jelenti, hogy a hosszú idejű Venastat kezelés befolyásolhatja a kitágult visszerek falának kollagén tartalmát és felépítését, és így helyreállíthatja azok rugalmasságát és összehúzó képességét is.

Összefoglalás

A három glikózaminoglikáz-enzim, vagyis a β -N-acetilglukózaminidáz, a β -glukuronidáz és az arilszulfatáz aktivitását a visszértágulatban szenvedő betegek szérumszintjében jelentősen emelkedettnek találtuk (60% és 120% között) az egészséges személyekhez viszonyítva.

A vizsgálat eredményei alátámasztják, hogy a Venastat (esőn) a lizoszomális enzimek aktivitásának csökkentésével mérsékli az ödéma kialakulását. Az enzimek csökkenése alapján lassul a szubsztrátok, azaz a glikózaminoglikánok bomlási-felépülési körfolyamata.

Mivel a glikózaminoglikánok az interendoteliális alapanyag összetevői, amelyben mind a "molekuláris szűrő", mind a „cement” funkcióhoz hozzájárulnak, a gyógyszer jól dokumentált, a hajszálérfal átjárhatóságára és a hajszálerek törékenységére vonatkozó hatásai igazolást nyertek.

**Kreysel, H. W., Nissan, H. P., Enghofer, E.
VASA, 1983.; 12: 377-382.**